

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniæ, 1644

Discvrsvs XI. Ostenditur, miserias, vt solatio sint, constanter sustinendas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

erit afflictio. Sunt equi adeo bene instructi, vt Dominum suum non solum patientissimè sessui recipiant, sed & sessuro genuflectant, quin etiam gestantes exultant, ita vt ad incitandum eos neque flagellis, neque calcaribus opus sit. Vt iumentum apud DEVM factus es? Exultabis, vbi insederit, non senties virgam, non experieris calcaria, cures vltra ad propositum tibi certamen. Sit ergo hæc consolatio tua, vt hilariter sustineas, quia sic vult Ecclesiæ Sanctæ Caput

1. Pet. 4. Apostolus Petrus, cum ait: *Communicatos Christi passionibus gaudete.*

DISCVRSVS XI.

Ostenditur, miserias, vt solatio sint, constanter sustinendas.

Hæc sit consolatio mea, vt affligens me dolore, non parcat.

Iob 6. v. 10.

DE afflictionibus quod crebrius agam, non est intentionis meæ, vt

vt illas vobis amariores reddam, sed vt dulcescant, vt ijs non pusillanimes, sed constantes reddamini, & sic illas repellatis, iuxta Sapientis dictum: *Tristitia ne dederis cor tuum, sed repelle illam à te: Eccli. 38.* quod vt fiat, docebo constanter illas esse perferendas,

Ex { S. Scriptura,
Ethnicis &
Ratione.

Romani, Liuiio teste, gloriabantur, quod fortia agerent, fortiaque paterentur, atque in hoc potissimum agnoscerent Romanum asserere, fortia namque agere & pati Romanum est, quanto magis Christianum, qui Christi vestigia sequi debet. Eundem semper habere vultum, Socratis est, dicebant veteres, eandem semper habere mentem, Christiani est, quam constantiae virtute obtinebis, qua habita afflictio consolatio erit.

Quotiescunque ad obsequium suum homines Deus inuitat, iisdem non mollia, non placentia, non prospera, sed tribulationes & afflictiones pollicetur, vt ad constantiam firmentur. Sapiens hoc asserit: *Fili, dicens, accedens ad seruitutem Eccl. 2.*

tem

Tob. 1. rem Dei, sta in timore, & prapara animum tuum ad tentationem, hoc in Tobia patuit, qui quia hic ad gratiam, ibi ad gloriam assumendus erat, necesse fuit ut tribulatio tentaret eum, & constantiam illius clarescere faceret, quam gloriosè autem illam seruarit, ex hoc colligere habes: *Capitur cum suis Contribulibus in diebus Regis Salmanasar, & in captiuitatem ducitur.* Sed in hac constantiam non amisit, scriptum est enim de eo, in captiuitate viam veritatis non deserit, dum concaptiuis monita dat salutis, dum afflictos consolatur, dum de facultatibus suis subministrat egenis.

Tob. 2. Iubetur occidi à Sennacherib propter mortuorum sepulturas, & de nocte, quæ interdiu absconderat cadauera, sepelire non desinit. Vide constantiam. Execratur, & dicit Scriptura, immobilis in timore Dei permansit. Vide constantiam. Cognati eius irrident illum, vbi est spes tua, dicentes, pro qua elemosinas & sepulturas faciebas? Tobias verò increpabat eos, dicens: *Nolite ita loqui, filij Sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam daturus Deus est his, qui fidem*

fidem suam nunquam mutauerunt ab eo.
Ecce constantiam.

Anna vxor eius de opere textrino accepit hoedum, quem cum non posset videre, balantem audit, & ait: Videte ne furtiuus sit, & illa manifestè vana est spes tua. At Tobias: Iustus es, Domine, & omnia iudicia tua iusta sunt, nunc non sumas de peccatis nostris vindictam. Ecce constantiam. Discedit filius, & quia diuturniorem trahit moram, lamentatur mater, dolet & ingemiscit. At Tobias: Noli flere, ait, saluus perueniet filius noster; credo enim quòd Angelus Domini bonus comiretur eum, & saluus reuertetur. Ecce constantiam. Consolationem audire desideras? Misit Dominus Angelum suum, qui Tobiam Iuniorem duxit & reduxit, pecuniam à Gabello recepit, vxorem illum habere fecit, Dæmonium ab ea compescuit, gaudium parentibus eius fecit, Tobiam Iuniorem à deuoratione piscis eripuit, Seniore lumen coeli videre fecit, insuper omnibus bonis eos repleuit. *Constante* ergo, Christiane, *constanter*; non abiit diuina consolatio: qui enim perseue-

seuerauerit vsque in finem, hic saluus erit.

Act. 9.

Audi de Saulo, cùm in maximis angustijs positus ad Ananiam pro consolatione mitteretur. Ananias de illo hæc à Domino didicit: *Ostendam ipsi, quantum oporteat pati pro nomine meo.* Magna consolatio, deijcitur in terram, prostratus excæcatur, inedia affligitur, & plurimis, quæ aliàs ostendi, obruitur malis, & consolationis loco audit, *Ostendam illi, quantum oporteat eum pati.* Ergo, Paule, nunquid constanter

2. Cor. II.

ages? Agam utique: *Ter; inquit, virgibus casus sum, semel lapidatus, ter naufragium pertuli, & plura quæ ibidem enarrantur fusiùs; sed in omnibus his constanter ago, & consolor.* Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ instat, bonum certamen certavi, cursum consumaui, fidem seruaui.

Paule, exspectasti vsque ad finem, vsque ad tempus resolutionis constanter perdurasti; sed nunquid sensisti miseras? magnas nimis; in certamine nunquid fortes antagonistas habuisti? non paucos; in cursu nunquid aderant qui impedire

pedire conarentur? certè plurimi; in fide nunquid expertus es cōtradictiones? fortes sanè, alias fides probata non foret; sed constanter egi, & ideo *expecto coronam, quam reddet mihi in illa die* 2.Tim. 4. *iustus Iudex* ille, qui dixit: Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam. *Constanter ergo, ô homo.*

Perfer & obdura, dabit Deus his quoque finem.

Sed quid Tobix, quid Pauli commemo facta? quid laudo eorum constantiam? quid aliorum exempla proponam? Unus instar omnium tibi hic satisfaciet Redemptor, de quo non dicam quid iusserit, sed quid fecerit, vt intelligas ex illo, in tribulationibus & miserijs constantiam esse necessariam.

Hic ab instanti conceptionis suæ grauissima passus est in angustia animæ suæ, & nunquam resiliuit, à Cruce non descendit, esto specioso titulo credulitatis & fidei proposito, rogaretur: *Si Rex Israël est, descendat de cruce, & credimus illi.* Marc. 15.

D. Bernardus: Si Pilatus, quod scripsit, scripsit; Filius Dei quod incepit, consummat,

mat,

mat; non prius ergo dicere libuit: Consummatum est, quam expirandum esset. Nec tu igitur locum tuum desere, licet in cruce positus inciteris ad descendendum; constantiam itaque labora ut habeas, aut si non habeas, cum Iudith illam à Deo enixis obtinere precibus coneris, quæ in maximi momenti negotio, in summo vitæ discrimine sic precatur:

Iudith. 9. Da mihi in animo constantiam, iam intrare Assyriorum Bellatorum castra, inermis moliebatur. At euaginato gladio, cum Ducis guttur peteret: Confirma, inquit, me Domine Deus in hac hora, bis percutit & non deicitur. Quis non miretur, foeminam hæc perfecisse audiens. Constantes estote, auxilium non deerit.

Bernard. Optimè D. Bernardus: Notam (ait) fecit tibi Dominus dilectionem suam, experiatur & tuam. Quomodo illam, ô melliflue, experietur? Addit: Non illum vicere peccata tua, teq; illius flagella non superent; sustinuit te Dilectus, sustine & tu Dilectum; alioquin quando redisses ad eum, nisi ille clamasset: Revertere Sunamitis, revertere. Esto igitur & illi

& illi perseverans, ut nullis ab eo flagellis aut laboribus auerteris; quia regnum celorum vim patitur, & violenti rapiunt illud: violentiam fac tibi ergo pro tam excellenti regno.

Accedant Ethnicorum placita, & hæc confirmant. Aristoteles mollem dicit, *Lib. 7. Ethic. 6. 7.* qui in aduersis constans non est; nec viri nomine dignum, minus Christiani. Qui (inquit) à ratione deficit, in illis rebus, (scilicet in patiendis perferendisq; miserijs) quibus plerique & obsistere possunt & obsistunt, is mollis & delicatus est habendus. Et Socrates, præsentiam veneno, ad Iudices sic perorat: Quam diu & spirabo & potero, nunquam Philosophiæ curam abijciam, nec vestri admonendi, more ac modo meo adhortandi ad virtutem, quemcunque fuero nactus ex vobis.

En in hoc Baptistam, vel in carcere illud *Non licet tibi ingeminantem.* Hæc sic ergo consolatio, constanter pati & minus vri.

Accedat ratio, volumus non sentire miseras, quod impossibile est, sed illis nec cedere, nec succumbere, si velimus.

E

Con-

Constanter tunc agendum est. In eis
percutiendo non cedit, sed induratur.
Sic, si perfers, non cades, sed firmaberis.
Cedendo quid fugis? an mortem? Er-
gone immortalem te cum Alexandri
adulatoribus proclamare pateris?

Qui perit, ne pereat, quid perdit?
Perditionem temporaneam si constan-
ter sustineas, euades æternam. Ergo fac,
vt dicere possis: Perijssem, nisi perijssem.
Et monitum Pauli tibi cordi sit, cum ait

*I. Cor. 15. Fratres mei dilecti, stabiles estote & im-
mobiles. Constantia coronatur.*

DISCURSUS XII.

Ostenditur, afflictiones, vt so-
lacio sint, cum gratiarum ac-
tione esse perferendas.

*Hæc sit consolatio mea, vt affligens
me dolore non parcat.*

Iob 6. v. 10.

Dutiùs adhuc, Dilectissimi, affli-
ctionum materiæ inhæreo, vt
nam